

[Grünbaum.]

et fast udvalg, men vi har været enige om herinde, at det kunne eksistere under hele samlingen, selv om der ikke var aktuelle lovforslag til behandling i udvalget. Dette udvalg kunne indkaldes f. eks. en gang midt i september måned, hvor der formentlig foreligger bedre oplysninger vedrørende den sandsynlige udvikling i statsudgifterne og i de øvrige statsindtægter, som jo også betyder noget, og samtidig vil der også være væsentligt bedre mulighed til den tid for at bedømme den samfundsøkonomiske situation. Så kan finansministeren genfremsætte forslaget i den nye samling, og derefter kan forslaget gøres hurtigt færdigt. Det vil vi gerne være med til.

De nødvendige forudsætninger for kildeskattens rent tekniske administration med bl. a. udfærdigelse af skattekortene vil også være opfyldt. Det må kunne gøres på den måde, og jeg henstiller altså til finansministeren, at man ikke jager dette forslags vedtagelse igennem nu i de sidste, ikke alt for mange dage, men lader det komme til behandling igen på den måde, som jeg har nævnt. Skattekortene kan alligevel ikke udskrives, før man har de kommunale skatteprocenter. De foreligger vel ikke før engang hen i september. Der skal også i år ske en forskudsligning. Den kan heller ikke være færdig før tidligst omkring det tidspunkt. Derfor er der intet forgjort ved at vente, og saglig set er der meget at vinde ved at udskyde afgørelsen til hen i begyndelsen af næste folketingssamling.

Men vil man gøre det helt usaglige, så skal man selvfølgelig gennemføre beslutningen om udskrivningsprocenten nu. Vi henstiller, at man vælger det saglige.

Sporene bør skræmme. Vi afgjorde sidste år udskrivningsprocenten i maj-juni måned. Da finansministeren fremsatte sit finanslovsforslag i november måned sidste år, måtte han imidlertid meddele, at han nu regnede med næsten 900 mill. kr. mere i indtægter og 400 mill. kr. mere i udgifter, end vi havde på bordet i maj-juni måned, altså en meget betydelig difference fra maj-tallene. Da vi nåede frem til selve vedtagelsen af finansloven, viste det sig, at der nu af finansministeren regnedes med en indtægt på yderligere 740 mill. kr. og en stigning i udgifterne på yderligere 480 mill. kr. I alt var

der altså en difference i forhold til de tal, vi havde på bordet, da vi fastsatte udskrivningsprocenten, på over 1,5 milliarder kr. på indtægtssiden og næsten 900 mill. kr. på udgiftssiden. Jeg synes, sporene skræmmer.

Det er simpelt hen ikke forsvarligt at fastsætte udskrivningsprocenten på nuværende tidspunkt, og det er heller ikke nødvendigt. Skulle regeringen trods dette alligevel vælge at gennemføre lovforslaget nu, så må det blive for regeringens og regeringspartierne egen regning og risiko. Vi vil ikke have hverken lod eller del i noget så usagligt.

Forslaget om sømandsskatten er nøje knyttet til forslaget om udskrivningsprocenten for 1971, og den foreslåede forhøjelse af strafrenten svarer helt til forhøjelsen vedrørende kildeskatten. Vi vil se på de øvrige ændringer vedrørende sømandsskatten under udvalgsarbejdet.

Poul Schlüter: Skattetrykket vil til alle tider i alle lande altid være alt for højt. Det tror jeg de fleste mennesker vil være enige om; sådan betragter man nu engang skatterne, hvis man betragter dem isoleret uden sammenhæng med den samlede samfundsøkonomi. Men på den anden side, i dette øjeblik i dette folketing kan ingen, som har lod og del i regeringsansvaret, vride sig forbi den kendsgerning, at det også i kalenderåret 1971 under alle omstændigheder vil være nødvendigt at føre en stram finanspolitik.

Der er efter forslaget til udskrivningslov, som vi nu behandler, tale om en nedsættelse af procenten fra 95 til 91. Dette er naturligvis kun i en vis forstand en skattenedsættelse, for man må se procenten i sammenhæng med det lovforslag, som er fremsat om den sociale pensionsfond. Ifølge lovforslaget skal der i 1971 opkræves et særligt folkepensionsbidrag på 1 pct. af skalaindkomsten til fonden. Denne udskrivning af dette særlige folkepensionsbidrag vil virke som en opvejning af nedsættelsen i selve udskrivningsprocenten. Stort set kan man vist derfor på denne baggrund tale om balance; man kan tale om et i det væsentlige uændret skattetryk i Danmark til næste år sammenholdt med i år.

Med en smule venlighed har man dog vistnok lov at fremhæve et betydningsfuldt plus, nemlig den omstændighed, at det bidrag, som nu skal lægges ind i folkepensionsfon-